

Бѣлитѣ магьосници

Трима европейци пжтешественици, скитали изъ Африка.

Единъ день тѣ и тримата седѣли около масата предъ палатката си и весело се разговаряли. Край тѣхъ дошли и наклѣкали много любопитни негри — туземци. Главатарьтъ на чернитѣ се приближилъ ухилень до европейцитѣ съ малка кошничка, пълна съ яйца. Той имъ поднасялъ своя подаръкъ и искалъ въ замѣна на това нѣколко глѣтки конякъ. Такъвъ билъ обичаятъ по онова време въ тая страна.

Черниятъ главатаръ носилъ името „Богъ на дъжда“ и го считали за голѣмъ магьосникъ въ цѣлата околностъ. Затова и всички се бояли отъ него и го почитали.

Следъ обикновенитѣ поздрави, бѣлитѣ поискали да се убедятъ въ магьосническата сила на „Бога на дъжда“ и го поканили да имъ покаже искуството си. Хитриятъ негъръ, обаче, ловко отклонявалъ всички тѣхни покани. Тогава единиятъ отъ европейцитѣ се доближилъ до него и му казалъ:

— Ако ти наистина си магьосникъ, покажи предъ насъ искуството си. Ние и тримата сме бѣли магьосници. И ние ще ти покажемъ нашето искуство. Ако ти, наистина, можешъ да правишъ дъждъ, то заповѣдай да завали още сега!...

Негърътъ се видѣлъ на тѣсно. Той започналъ да разправя, че му били нужни уреди, каквито сега не носѣлъ съ себе си.

— Е, ти трѣбва тогазъ да знаешъ да правишъ и други магии, освенъ дъждъ, — извикалъ вториятъ европейецъ. — За единъ магьосникъ нѣма нищо невъзможно... Можешъ ли да си извадишъ зжбитѣ отъ устата?... Не можешъ?... Тогава гледай!... — И като казалъ това, той измѣкналъ своята бѣла искусствена челюсть и я сложилъ върху масата. Всички черни скочили уплашени и започнали да треперятъ отъ страхъ.

Главатарьтъ изпусналъ кошницата съ яйцата отъ очудване и се вкаменилъ на мѣстото си.